

та коние-ти на рицары-ты ходили до колѣнѣ въ кръвь. На третій день кръстоносци-ти си съблѣкли кръвавы-ты дрѣхы, и облѣкли чисты, на боси съ славж отышли на Божий-Гробъ. Тамъ гы посрѣщали съ кръстове духовенство-то и Иерусалимскы-ти христяне, що ся ослободили отъ хомота на друговѣрци-ты. Всичкы ся молили съ все сърдце и мило плакали (1099 год.). Слѣдъ това ся заловили да уряджеть призеты-ты земи. Нарядили да нагласять отъ тыя земи особно Иерусалимско царство, и прѣстола на това царство прѣдложили на Готфрида Булонскый, който най-много залѣгалъ да ся приземе Божий Гробъ. Смирений Готфридъ сж склонилъ да стане управникъ; нѣ нерачилъ да земе царскж титлж, а ся нареклъ „бранитель и баронъ на Божий Гробъ.“ На другж-тж годинж той ся поминжалъ отъ много трудове, та го наслѣдилъ братъ му Балдуинъ I.

Иерусалимско-то царство обхващало дългж-тж тѣснж планинитж ивицж на Сириж (старж Финикыж и Палестинж). То ся нагласило какво то западны-ты европейскы феодалны царства, сир. земи-ты повече-то были раздѣлены да гы владѣять рицари-ти, а царь-тѣ ималъ малкж власть.

На онова врѣмя станжли духовны рицарскы ордены: Иоанниты, Тамплиеры и Тевтоны, които много помогнали да ся подкрѣпи Иерусалимско-то царство. Иоаннитскый орденъ былъ нагласенъ отъ италянскы рицары, които ся обричали да бранять поклонници-ты отъ невѣрны-ты. Тоя орденъ е нареченъ за честь на Св. Иоаннъ Кръститель. Тамплиерскый орденъ (орденъ на Храмовници-ты) былъ нагласенъ отъ французскы рицары съ истж-тж цѣль, да вардятъ поклонници-ты, що отивать на Божий-Гробъ; той-си орденъ ся е нареклъ така, защото ся засѣднжалъ на мѣсто-то на старый Соломоновъ храмъ. Отпослѣ и нѣмскы-ти рицари-кръстоносци сжще така си нагласили свой особенъ орденъ Тевтонскый (сир. Нѣмскый); тии, като другы-ты ордены, ся обричали да ся неженять, да сж смиренни и да живѣять просто. (Тия ордены ся распознавали по облѣкло-